

9. Ó MARIA, V KAŽDÉ DOBĚ

T - N - Fr. Vlach - Písně duchovní
místní úprava

Ó Ma-ri - a v kaž - dé do - bě vy-vo - lí - me stá - nek so - bě
4
ve tvém srd - ci nej - slad - ším, po - kla - du nám nej - draž - ším.
8
K ně - mu - li se při - vi - ne - me, v bou - ři svě - ta ne -
11
zhy - ne - me o - no sly - ší dí tek hlas, v nou - zi ne - o - pus - tí nás.

2. Ach, to srdce, láska sama nejvroucnější z dcer Adama, otevřeno v každý čas, samo hledá, volá nás:
„Pojďte ke mně, Dítky moje, požívejte lásky zdroje;
kdo mne najde, život má, tomu Syn spasení dá!“
3. Pojďme tedy rychlým krokem,
s vroucným srdcem, žalným okem,
když nás marný láká svět aneb hříchů svůdný jed.
Ku Marii pospíchejme, jako dítky k ní volejme:
„Ó Maria, matkou buď a svých dítek nezapud!“
4. Svět že vidí Spasitele, bydlícího v lidském těle,
div ten srdci Marie veškerý tvor děkuje.
Pod ním Ježíše nosila, k němu vroucně jej tulila,
přispívala, by Bůh Syn shladil dluhy naši vin.
5. Tomu srdci ať se sláva od nás každodenně vzdává;
ono bylo Boží chrám, stáhlo Krista z nebe k nám.
Proto plná jsouc milostí, nám jich dává vždy v hojnosti,
ach, to srdce Marie nás upřímně miluje.
6. Jakés nesla v srdci rány, když Synáček milovaný
přijal na svá bedra kříž, hříchů našich smírnou tíž,
když jsi zřela Syna svého od nich hrozně ztýraného,
jak on kladl duši svou za mou vinu, ach, za mou!
7. Tam pod křížem, kdes plakala, matkou ses nám srdcem stala:
kde Ježíše rány, krev ukrotily Otcův hněv.
V mukách řekl ti na kříži: „Matko, konec můj se blíží,
svět ti dávám v Janovi, já mu bratr, matka's ty!“
8. K tobě tedy jako k Matce chceme se vždy vinout sladce;
Matko, zachraň život náš, z našich srdcí vinu smaž!
Matko, dej, ať v lásce tvojí srdce naše nebe spojí:
kdo tvé lásce nebrání, duši věčně zachrání.